

“यद्वाञ्छितो राजा तद्दिशोऽप्यगच्छेत् मत्तः ॥”
 एतेन गुरुदशाजातस्य वृत्तेर्दक्षिणवर्तीऽपि न
 दुष्यति । अन्यत्र तु ।
 “ब्रह्मचर्यविट्शूद्राः पूर्वादिदिग्बुधे क्रमात् ।
 वास्तुभवनमिच्छन्ति निजसम्पत्तिहेतवे ॥”
 नीतिशास्त्रे च ।
 “वास्तुकर्म वृषः कुर्याद्वलवदेरिणी दिशि ।
 दीर्घा वा चतुरस्रा वा वास्तुभूमिर्मेहीचिताम् ।
 एतयोर्लक्ष्यं तद्वत् फलञ्च नगरे यथा ॥” *
 अथ मानम् ।
 “राजकाष्ठेन वृत्तिर्वास्तुभूमिं समाचरेत् ।
 जयो भङ्गः सुखं दुःखं प्रीतिर्भौतिश्च यः स्थिरः ।
 इत्यष्टौ वास्तुनामानि राजकाष्ठैरनुक्रमात् ॥”
 अन्यत्र तु ।
 “जन्मलक्ष्मे महीभर्तृद्वयोरन्त एव हि ।
 रजकाष्ठेस्तु तावद्विवास्तु कुर्यान्महीपतिः ॥
 सुदर्शाच्छन्दसंखेन राजपट्टेन भूपतेः ।
 वास्तुकर्मसमारम्भो धनधान्यजन्यप्रदः ॥”
 एतयोरेपि पूर्ववद्वाख्यानम् ।
 “राजच्छेनेन कुत्रापि वास्तुपत्तनमिष्यते ।
 तस्यापि पूर्ववत्कानमिति भागुरिभाषितम् ॥”
 अथ दीर्घगुणौ ।
 “परनिर्मितवास्तुस्यो न तिष्ठति चिरं वृषः ।
 न सुखाय न धर्माय तत्तस्य सुवि जायते ॥”
 अन्यत्रापि ।
 “राजान्यवीर्यप्रत्याशी परवास्तुकृतस्थितिः ।
 न सुखाय भवेन्नृणां यथा परयद्दे यद्दः ॥
 यः स्वनिर्मितवास्तुस्यो निजलभ्यादिसंयुतः ।
 विचारितपुरो राजा स चिरं सुखमनुते ॥”
 अन्यत्रापि ।
 “राजा खबाहुवीर्याङ्गो निजनिर्मितवास्तु-
 भाक् ।
 स चिरं तनुते सौख्यं खयहस्यो यद्दो यथा ॥”
 अथ कालः ।
 “वर्षान्तेऽस्यदिते शुक्रे केन्द्रे सुरगुरौ शुभे ।
 वास्तुकर्मसमारम्भं शुक्रचन्द्रार्कभूमिजे ॥
 यद्दुक्तो यः समयः कर्मसंस्तुतं वै शुभे ।
 वास्तुारम्भः कार्यः शुभसम्पत्तिकामिना
 राजा ॥”
 इति वास्तुयुक्तौ वास्तुदृष्टः ॥ *
 अन्येषां यथा । यदाह वास्तुकुलव्याम् ।
 “स्वामिहस्तेष्वनुभिः स्याद्वृक्षेनैव मापयेत् ।
 चेभो भयङ्करो भयः शोककलहजयः शुचिः ॥
 वंशकृत पापकारी च विकारी शोभनः शिवः ।
 कुण्ठपः कामदो धूम्रो धौव्यो धनहरस्तथा ॥
 धनदः सुखकञ्चेति वाच्योऽष्टादश कीर्तिताः ॥”
 तद्वयथा ।
 “आयामपरिणाहाभ्यां योऽहपिण्डोऽभिजायते ।
 जगद्विश्रुतिहते मागे शेषेणैता यथाक्रमम् ॥
 चेमे सर्वार्थसिद्धिर्भयकारी भयङ्करः ।
 भयो भोगं प्रकुर्वते शोककलहसुनाशनः ॥
 विजयः कुर्वते दुर्द्धं शुचिः सर्वसुखं वहेत् ।

वंशकृतं कुर्वते वंशं पापकारी कुलापः ॥
 विकारी कुर्वते दुःखं शोभनः शुभमावहेत् ।
 शिवः सर्वार्थसिद्धौ स्यात् कुण्ठपः सर्वनाशनः ॥
 कामदोऽभौष्टलाभः स्यात् धूम्रो दहति सर्वशः ।
 धौव्यं धर्म्ममतः सौख्यं दुःखं धनहरे भवेत् ॥
 धनदे धनलाभः स्यात् सुखकृतं सुखकारकः ।
 इति प्रोक्तोऽतिचर्त्तुपादास्तुल्यसंयत् ॥”
 भोजस्तु । दृष्टवान् तथैव किन्तु युक्तिरन्या ।
 खदशाब्दतो द्विगुणेऽस्तेः शुभावह-
 चतुरस्र एव नववास्तु शिष्यते ।
 किन्तु लभदक्षमितदक्षसंमितः
 प्रकरोति वास्तुरतिषौख्यसम्पदम् ॥
 ऊनरा वास्तुका क्षिप्ता त्रयमेतद्विनिन्दितम् ।
 जिहोषो वर्त्तलो दीर्घो यवमध्योऽष्टद्वन्द्वसुखः ॥
 तथा डमरूपश्च सर्पाकारस्तथैव च ।
 द्विभो भिन्नो मध्यनिन्दो यजनाभश्चतुर्व्ययः ॥
 त्रिपथो जनदोषो च दृष्टदोषो तथा परः ।
 गजशुक्लाक्षतिसौवोपद्रवाः परिकीर्तिताः ॥
 वास्तुखल्ले महादोषा हेयास्तस्माद्विचक्षणेः ।
 चतुरस्रः शुभो दीर्घस्तुल्यः प्रान्तः समाश्रितः ।
 दीर्घेर्विहीनो विज्ञेयो वास्तुखल्लः सुखावहः ॥”
 इति युक्तिकल्पतरौ वास्तुयुक्तिः ॥ *
 तत्र कालनिर्ययः ।
 “वैशाखश्रावणावाढ्यामार्गश्रावणकार्तिकाः ।
 सुप्रशस्ता गृहारम्भे पत्नीपुत्रसञ्चहिदाः ॥
 शुक्लपक्षे भवेत् सौख्यं लक्ष्यं च भवते भयम् ।
 आदिश्रवणमौमवर्ज्यं सर्वं वाराः शुभावहाः ॥”
 तथान्यत्र ।
 “पूर्वमाद्यष्टमीं यावत् पूर्वार्धं वर्जयेद्गृहम् ।
 उत्तरार्धं न कुर्वीत नवम्यादिचतुर्दशीम् ॥
 अमावास्याष्टमीं यावत् पश्चिमाख्यं विवर्जयेत् ॥
 नवम्यादि तथा यावत् शुक्लचतुर्दशीम् ।
 वज्रयाघातशुक्ले च अतीपातातिगच्छयोः ॥
 विष्कम्भगच्छयोश्चैव गृहारम्भं न कारयेत् ॥
 आदिश्रवणरोहिणी नृगशिरो ज्येष्ठा घनिष्ठो-
 चरा
 रेवत्याथ मघाश्रावणहरिभिः शुद्धेः स्वभा-
 वादिभिः ।
 सौम्यानां दिवसेऽथ पापरहिते योगे विरक्तिं
 तिथौ
 विहित्युक्तदिने वदन्ति तुनयो वेङ्गादिकार्यं
 शुभम् ॥”
 मत्स्यपुराणेऽपि ।
 “चन्द्रादिवर्जं लब्ध्वा लयं शुभनिरीक्षितम् ।
 क्षमोक्त्वायादिकर्मसमन्वयं तु विवर्जयेत् ॥
 अश्विनी रोहिणी मूलमृगशिराचयमेवम् ।
 स्वातिहस्ताश्रवाश्च वास्तुकर्मैश्च शिष्यते ॥”
 तथा च ।
 “त्रिभिस्त्रिभिर्भस्मिन् कृत्तिकादौ-
 रशेषपुत्राभिधनानि शोकाः ।
 श्रवोर्भयं राजभयश्च नृत्यः
 सुखं प्रवासश्च नव प्रभेदाः ॥

नाशं दिशन्ति मकरालिकुलीरलम्भे
 मेघे घटे धनुषि कर्मसु दीर्घेऽस्त्रम् ।
 कन्याभवे मिथुनके भुवमर्धलाभो
 ज्योतिर्विन्दः कलससिंहद्वेषेण दृष्टम् ॥
 खल्लोर्के वज्रसम्पत्तः कोषहानिश्च श्रौतगौ ।
 नृत्तुर्वसुन्वरापुत्रे चन्द्रके सुखसम्पदः ॥
 जीवे धर्म्मार्थकामाश्च सुतोत्पत्तिश्च भागवै ।
 श्रनेचरे तु दारिद्र्यं राहावस्त्रं प्रवर्त्तते ॥” *
 अथ प्रवेशकालः ।
 “शुद्धेर्द्वादशकेन्द्रगेर्द्दिधनगोः पापेष्वाष्टादशगे-
 र्द्धमे केन्द्रगतोऽथवा सुरगुरौ दैतेयपूज्येऽपि वा ।
 सर्वारम्भफलप्रसिद्धिरुदये राशौ च भर्तुः शुभे
 खयान्स्थिरतोदये च भवन् काव्यं प्रवेशोऽपि
 वा ॥
 पौष्णे धनिष्ठा अथ वारुण्ये
 स्वायम्भुवर्त्ते त्रिषु चोत्तरेषु ।
 अक्षीयचन्द्रे शुभवासरे च
 तथा विरक्तिं च गृहप्रवेशः ॥
 तिथिज्वारश्च लभ्यादि समारम्भे यथोदितम् ।
 प्रवेशेऽपि गृहस्थाङ्गुल्या ज्योतिर्विन्दो जनाः ॥”
 अथ द्वारम् ।
 “नैकद्वारं वास्तुखल्लं न चतुर्द्वारमारभेत् ।
 एकद्वारं दुःशरणं चतुर्द्वारं दुरावरम् ॥
 त्रिद्वारमेव वृत्तेर्वास्तुकर्म प्रशस्यते ।
 द्वे सुखे तत्र चान्यत् स्यादसुखमिति निर्णयः ॥
 राजद्वारस्तु तत्रैको यमद्वारस्तथा परः ।
 अपद्वारं तथान्यत् स्यादिति द्वारस्य निर्णयः ॥
 ब्रह्मचर्यवैश्यानां प्रागुदक्पश्चिमेः क्रमात् ।
 सुखद्वारं दक्षिणस्य परं तस्यापि दक्षिणे ॥
 बलवदे वैरिसुखं द्वारमित्यन्यसम्मतम् ।
 राजद्वारेऽन्यभूपानां शिष्टानांवा प्रवेशयेत् ॥
 यान्नाप्रसादपञ्चाङ्गि राजद्वारेषु कारयेत् ।
 यमद्वारे द्विद्वारं द्विषताश्च प्रवेशनम् ॥
 निःसारणं नृतानाश्च दुष्टानाश्च निबन्धनम् ।
 अपद्वारेऽपरोक्षस्य गमनागमनक्रिया ॥
 राज्ञे विलासयात्रा च भर्म्मज्ञस्य प्रवेशनम् ॥”
 अथ प्राचीरनिर्णयः ।
 “मजैरमेद्या मनुजैरलङ्घ्याः
 प्राचीरखल्ला वृत्तेर्भवन्ति ॥
 राजदक्षोन्नताः सर्वे प्राचीराः पृथिवीसृजः ।
 विश्रुतिस्तु पञ्चाग्रे पार्श्वयोः पञ्च पञ्च च ॥
 पञ्चात् पञ्च च विज्ञेयाः प्राचीरा पृथिवीसृजः ।
 सर्वेप्रान्ते त्वावरयो नाम प्राचीर उच्यते ॥
 प्रतिप्राकारसंस्थानं द्वारं नाभिसुखस्थितम् ।
 तत्र जयाख्यस्य दीर्घस्य वास्तुखल्लस्य निर्णयः ॥
 तद्वयथा ।
 “राजच्छत्रान्तरे पञ्च राजद्वारे महीपतेः ।
 राजदक्षत्रये सार्द्धजयद्वारे प्रतिष्ठिताः ॥
 अद्वारे राजद्वार्यं प्राचीराः पृथिवीपतेः ।
 एवं व्यवस्थिते स्थाने मध्यमेतद्वि तिष्ठति ॥
 राजच्छत्रद्वयं सार्द्धमायामे जयवास्तुनि ।
 परिणाहे पञ्च राजद्वारास्तुति मध्यतः ॥